

بردن / حمل کردن

تحمل
پایداری
استقامت

جهد
کوشش
انضباط

خصوصیات لازم برای "بردن / حمل کردن"

تحمل - پیداری - استقامت - جهد - کوشش - انضباط

دوم قرنتیان ۱ : ۸ تا ۱۰ (هزاره نو)

۸: "ای برادران من، نمی خواهیم از سختیهایی که در ایالت آسیا بر ما گذشت، بی خبر باشید. فشارهایی که بر ما آمد چنان سخت و توانفرسا بود که **از زنده ماندن هم نومید گشتیم**."

۹: "بواقع احساس می کردیم حکم مرگمان صادر شده است. **اما اینها همه روی داد تا نه بر خود**، بلکه بر **خدایی توکل کنیم که مردگان را زنده می کند**."

۱۰: "او ما را از چنین خطر مهلکی رهانید و باز خواهد رهانید. بر **اوست که ما امید بسته ایم** که همچنان ما را خواهد رهانید،"

۱. **همه** رویدادهای زندگی ما **بخاطر** آنست که **چگونه** ← "توکل به خدا" را ← **بیاموزیم**
۲. **نه تنها** در برابر رویدادهای **بغرنج و دشوار** است که **باید به خدا توکل کرد**.
۳. در برابر **همه** رویداد های زندگی (**چه کوچک و چه بزرگ**) **هر چه قوت و قدرت و حکمت داریم را باید** ← « همراه » ← "توکل به خدا" **بکار ببریم**.
۴. **فرق** میان قوت و قدرت **ما** و قوت و قدرت **خدا** این است:
قوت و قدرت ما ← **موقتی / نا پایدار** ← قوت و قدرت **خدا** ← **دائمی / پایدار**
۵. **تنها خدا** است که بر شیطان **پیروز است**.

يعقوب ۴ : ۱۳ تا ۱۵ (هزاره نو)

۱۳: "و اما شما که می گوئید: «امروز یا فردا به این شهر یا آن شهر خواهیم رفت و سالی را در آنجا سر

خواهیم برد و به تجارت خواهیم پرداخت و سود فراوان خواهیم کرد» خوب گوش فرا دهید:"

۱۴: "شما حتی **نمی دانید فردا چه خواهد شد**. زندگی شما چیست؟ همچون بخاری هستید که کوتاه زمانی

ظاهر می شود و بعد ناپدید می گردد."

۱۵: "پس باید چنین بگوئید: «اگر **خداوند بخواهد**، زنده می مانیم و چنین و چنین می کنیم.»"

۱. ما باید **بیاموزیم** برنامه های روزانه خود را **برای** خدا و جلال نام **او** طرح ریزی نمائیم، و آنها را با "توکل به خدا" **اجرا نمائیم**.

"از آن خود نیستید"

به یاد داشته باشید که

"به بهای گران خریده شده اید".

اول قرن‌تین ۱۰ : ۳۱ (هزاره نو)

۳۱: "پس هر چه می‌کنید، خواه خوردن، خواه نوشیدن و خواه هر کار دیگر، همه را برای جلال خدا بکنید."

۱. آنچه به ما داده شده را باید تنها برای خدا مصرف نماییم.

۲. این ۲ کار را شامل میشود:

۱. مواظبت و نگهداری از آنچه به ما سپرده شده (روح و جسم و جان و دارائی ها)

۲. بکار بردن آنچه به ما سپرده شده در راه خواست خدا.

دوم تیموتاوس ۲ : ۳ و ۴ (هزاره نو)

۳: "همچون **سرباز شایسته** مسیح عیسی، در **تحمل رنجها سهیم باش**."

۴: "هیچ کس به هنگام سربازی، خود را گرفتار مشغولیت‌های زندگی نمی‌سازد، چرا که **خواهان**

جلب خشنودی فرمانده خویش است."

۱. خواست خدا در **هریک از رویدادهای زندگی** ما این است که دژهای دشمن را با **هدایت** روح القدس **منهدم** نماییم.

۲. **عیسی مسیح** نیز درد و رنجها را **تحمل** کرد تا **پیروزی** خود بر شریر را **نسیب ما** نیز بنماید.

دوم قرن‌تین ۱۰ : ۴ (هزاره نو)

۴: "چرا که **اسلحه** جنگ ما **دنیایی نیست**، بلکه به **نیروی الهی** قادر به **انهدام** دژهاست."

دوم تیموتاوس ۲ : ۱۰ و ۱۲ (هزاره نو)

۱۰: "پس همه چیز را به خاطر برگزیدگان تحمل می کنم تا آنان نیز نجاتی را که در مسیح عیساست، با جلال جاودانی به دست آورند."

۱۱: "این سخن در خور اعتماد است که: اگر با او مردیم، با او زندگی هم خواهیم کرد."

۱۲: "اگر تحمل کنیم، با او سلطنت هم خواهیم کرد. اگر انکارش کنیم، او نیز انکارمان خواهد کرد."

آنچه برای خدمت به خدا در دنیای از جلال افتاده لازم داریم ← **تحمل است**

عبرانیان ۱۲ : ۷ و ۸ (هزاره نو)

۷: "سختیها را به منزله تأدیب تحمل کنید؛ خدا با شما همچون پسران رفتار می کند. زیرا کدام پسر است که پدرش او را تأدیب نکند؟"

۸: "اگر شما تأدیب نشده اید، در حالی که همه از آن سهمی داشته اند، پس حرامزاده اید، نه فرزندان حقیقی."

پاکسازی های خدا در خودمان

و

سختی های ما بخاطر

زیست و خدمت در دنیائی که مال ما نیست و ما مال آن نیستیم

اول پطرس ۲ : ۲۰ و ۲۱ (هزاره نو)

۲۰: "اما اگر به سبب کار خلاف تنبیه شوید و تحمل کنید، چه جای فخر است؟ حال آنکه اگر نیکویی کنید و در عوض رنج ببینید و تحمل کنید، نزد خدا پسندیده است.."

۲۱: "چه، برای همین فرا خوانده شده اید، زیرا مسیح برای شما رنج کشید و سرمشقی گذاشت تا بر آثار قدمهای وی پا نهید."

